

Avstriji toliko pomankanje zdravniške pomoči? Dobro osnovane kirurški šole, kakoršne smo nekdanj imeli, bi temu zlu kmalu in zdatno storile konec. Javna tajnost je, kedo so kopali ravno imenovanim šolam v Avstriji grob; prepričani smo tudi, žali! da z lepo ne oživijo več; je pa tudi, in ostane resnica, da naj si bo že človek v tem ali onem stanu, če se zanemarja in dalje ne izobrazuje, gotovo nazaduje, naj nosi v svojem žepu diplomo tudi še tako sloveče univerze. Naš čas ima grdo napako, da rad vse staro zametuje; tega pa vendar nihče ne more tajiti, da smo tudi med zdravniki stare šole imeli mnogo prav vrlih, skušenih in zvedenih mož. ki so pri našem ljudstvu še zdaj v najboljšem in najveljavnejšem spominu.

Lansko leto smo brali, da se snujejo priprave za novo železnično progo Lesce-Bohinj. Privošimo je Bohinjcem od srca. Menimo pa zraven, da bi se enaka proga Loka-Železniki gotovo ravno tako, če ne celo še bolje obnesla. Kdor ve, in opazuje promet naše selške doline, koliko se namreč iz nje izvozi dan na dan raznovrstne lesenine, oglja, lubja, železnine, škrlji, o dobrih letinah tudi sadja; — koliko nasproti pa se uvozi zopet žita, vina, stare železnine itd., prav lahko sprevidi, da bi se lokalna železnica Loka-Železniki prav gotovo dobro obrestovala. Ponovimo še enkrat: Bohinjcem železnico od srca privošimo, pri tem pa, ko ondotna dolina šteje okolu 4600 duš, šteje jih selška blizu 8 tisoč, tedaj skoraj še enkrat toliko žele za „živi promet“. Pri tem bi lokalna železnica Loka-Železniki, ako bi gg. tehniko dobro znali priti okoli Hrastnika in mimo Petrovega brda, ne prizadjala posebnih ovir, ker bi na ta način ne bilo treba nikjer prestopiti Sore. Da smo kje tam gori v Češkej, stavimo kaj, obe progi: Lesce-Bohinj in Loka-Železniki bi gotovo že zdavnej vozili. — Možem, ki imajo za taka podjetja voljo, zmožnost in moč, kličemo toraj v spomin besede: „Kdor ne vaga, je brez blaga!“ —

Pozor tedaj, gg. podjetniki!

L — k.

Deželni zbor Kranjski.

V tretji seji dne 12. januarja t. l. interpeluje poslanec Hribar in tovariši deželnega predsednika zaradi razpisa dvojnih tehničnih uradniških služeb pri c. kr. železničnem prometnem ravnateljstvu v Beljaku, za kateri imajo pravico prositi vsled dotičnega razpisa le oni, ki so se izšolali na kaki nemški tehnični visoki šoli. V interpelaciji se označi ta način razpisa kot nepostaven, ker so javne službe vsem državljanom ednako pristopne. — Posl. Hribar in tovariši stavijo samostalni predlog o dodatnih naredbah glede nedeljskega posvečevanja. Predlog gre na to, da se odredi, da bode prodajalcem specerijskega, kolonijalnega blaga in delikates v vsem obsegu vojvodine Kranjske zapovedano, da ob nedeljah zapirajo svoje prodajalnice opoludne. — Poslanec Šuklje in tovariši stavijo samostalni predlog, da naj se razmotriva vprašanje, je li način, po katerem namerava vladna predloga o direktnih personalnih davkih urediti dotične deleže posameznih dežel primeren za vojvodino Kranjsko ter ugoden državnim financam. Utemeljevanje obeh samostalnih predlogov pride na vrsto v edni prihodnjih sej. — Poslanec Povše utemelji svoj in tovarišev samostalni predlog glede izvrševanja gozdnega zakona. Govornik prav dobro opisuje krivice, katere se gode našem kmetu na Gorenjskem glede paše in ostro obsoja preveliko kazen, ki se nalaga kmetom pri prestopku gozdnega zakona. Vlada naj skrbi za to, da se gozdni zakon prav tolmači in da ne bo v škodo tlačnemu kmetu. Predlog izroči se združenemu finančnemu in upravnemu odseku. — Odobri se računski sklep kmetijske šole na Grmu za l. 1892 in pritrdi se proračun te šole za l. 1894. — Vzame se na znanje poročilo finančnega odseka o računskem zaključku prisilne delavnice za l. 1892 in poročilo o proračunu za l. 1894. Prošnji Jan. Dražila in Ferdinanda Drenika za zvišanje miloščine se odklonita. — Prošnja učitelja M. Ivanetiča

za dovolitev 1. in 2. starostne doklade se odkloni. Učitelju Fr. Pavlinu dovoli se na tri leta poleg pokojnine 240 gld. še po 120 gld. osobne doklade. Prošnja učiteljev 2. in 3. plačilnega razreda v Ljubljani se odkloni. Učiteljema na ljudski šoli v Toplicah-Zagorji se dovoli osebna doklada, katero je prej plačevala premogokopna družba in se naroči deželnemu odboru, naj jo skuša iztirjati od družbe, ki jo je l. 1891 ustavila. — Poslanec Klun poroča o proračunu normalno-šolskega zaklada za l. 1894, katerega potrebščina znaša 346.796 gld., pokritje pa 23.301 gld., primankljaj je pokriti z 10% šolsko priklado. Pri tej točki vnela se je daljša debata, katere se je udeležil poslanec dr. Tavčar, ki se je posebno spodtkoval na prevč nemški učiteljski pripravnici in je predlagal nastopno resolucijo. Deželnemu odboru se nalaga, da naj se z nova prične pogajati s c. kr. vlado v ta namen, da se v Ljubljani z ozirom na žive potrebe naše slovenske države v večjem obsegu vpelje slovenščina kot poučni jezik, in da se posebno moškem in ženskem oddelku te pripravnice ta pouk ednakomerno uredi. Govorili so še deželni predsednik baron Hein. ki je rekel, da prevzame vso odgovornost za sedanjo uredbo pripravnice, poslanec Šuklje in poslanec dr. vitez Bleiweis, ki sta zavračala deželnega predsednika, potem posl. Tavčar, Schwegel, Murnik in poročevalec. Proračun se je na to odobril in dr. Tavčarjeva resolucija vsprejela.

— **Vojaške vesti.** Poveljnik kranjsko-primorskega domobranskega polka št. 5. polkovnik Rudolf baron Gall pl. Gallenstein, odlikovan je z redom železne krone tretje vrste. — Poveljnik kranjskega domobranskega bataljona št. 25 podpolkovnik Ivan Wodniansky dobil je zaradi bolezni enoleten odpust; namesto njega je imenovan poveljnikom 25. bataljona stotnik Karol vitez Andrioli.

— † **Janez Vodopivec** je 12. januarja mirno v Gospodu zaspal dopolnivši svoje 75 leto. Pokojnik bil je po telesu reven mrtvoudnih nog; vendar je svoje življenje dokončal kot trgovec iz mladih nog. Radi tega bil je na široko znan, ako pomislimo, da v prvem času njegovega kupčevanja ni bilo prodajalnic kot dan danes. Na svojem mestu ni bil le trgovec, ampak blagodušen človek, ki ni poznal sovraštva. Blagor svoje občine, blagor slovenskega naroda mu je bilo nad vse. Radi tega je mnogo čital ter se bogatil z znanostmi potrebnimi v vsakdanjem življenji. Kar je novega čital ni obdržal sam za se, temveč skušal je širiti med svoje občane. „Novice“ so bile njegov biser. Vestno je čital in tudi hranil slednji list od prvega začetka, tedaj je bil skoro gotovo najstarejši stalni naročnik „Novicam“, v katere je v svoji mladosti večkrat dopisoval. Da bi se mladina omikala, napeljal je občane, da so si že pred 40 leti sezidali lepo šolsko poslopje. Ko je bilo česa potreba v olepšanje ali poboljšanje v občini, bil je glavna oseba, koja se je potezala. Občani kamenske fare so bi rekel vedno tudi sledili njegovim modrim nasvetom. Bil je toraj v obče spoštovan in čislán od slednjega, ki je imel priliko ž njim občevati. Iz obilne udeležbe spreveda pri pogrebu dne 14. t. m. videlo se je, koliko sre si je pridobil v svojem življenji. Med ginljivim nagrobnem govorom vis. čast. gosp. Andr. Brezovskega, župnika rifenberškega, solzilo je sleherni oko želeč na srečno snidenje —.

— **Na svetovni razstavi v Čikagu** bila je odlikovana tudi bivša učenka tukajšnje c. kr. strokovne šole za umetno vezenje gospodična Adela Czerny in sicer za svoj razstavljeni pečni zastor.

— **Tatici** Na ljubljanskem kolodvoru prijela je policija te dni dve ženski Ano Mayer in Marijo Mederer, obe z Bavarskega doma, ker sta nekemu gostilničarju v Trstu ukrali 74 gld. denarja ter precej srebrnine in zlatnine v vrednosti do 300 gld.

— **Premog** so pričeli iskati v Zbiljah pri Smledniku.